

[Γ Ν Ω Μ Η]

Η Ν.Δ. μάς «φακέλωσε» για άλλα 20 χρόνια

- Μπορώ παρακαλώ να δω τον φάκελό μου;
- Να ξαναπεράσετε το 2039.
- Μα, περίμενα 20 χρόνια.
- Άλλα 20 πρέπει να περιμένετε. Αυτές είναι οι εντολές.

Στις 8 Σεπτεμβρίου 2009, στην αρχή της πρόσφατης προεκλογικής περιόδου, έληγε η εικοσαετία που για λόγους «έντονου δημοσίου συμφέροντος» διατηρούνταν κλειστοί οι φάκελοι που κρατούσε η Ασφάλεια και το υπουργείο Εσωτερικών για τα πολιτικά φρονήματα και τη δράση των Ελλήνων πολιτών. Οι κλειστοί φάκελοι είχαν εξαιρεθεί για λόγους εξαιρετικού ιστορικού ενδιαφέροντος από

Της **Μαρίας Ρεπούση**

την καταστροφή των φακέλων που αποφασίστηκε από την κυβέρνηση συνεργασίας Ν.Δ. και ενιαίου Συνασπισμού παρά τις έντονες αντιδράσεις της κοινότητας των ιστορικών. Λόγοι έντονου δημοσίου συμφέροντος για να μην αναμοχλεύονται τα πολιτικά πάθη και για να

διατηρηθεί το πνεύμα εθνικής συμφιλίωσης που σηματοδοτούσε η συγκυβέρνηση ήταν το σκεπτικό εκείνης της απαράδεκτης απόφασης της 8ης Σεπτεμβρίου του 1989. Έκτοτε κανείς δεν μας πληροφόρησε βεβαίως ποιοι και με ποια κριτήρια αποφάνθηκαν για το ιστορικό ενδιαφέρον κάποιων φακέλων σε σχέση με κάποιους άλλους, ποιοι φάκελοι καταστράφηκαν και ποιοι διατηρήθηκαν. Κανείς δεν πήρε την ευθύνη για την καταστροφή πολύτιμων ντοκουμέντων της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας, ντοκουμέντων που θα επέτρεπαν όχι μόνο στους ιστορικούς να προσθέσουν κομμάτια που λείπουν από την πρόσφατη ιστορία μας αλλά και στους ανθρώπους που φακελώνονταν να δουν τη ζωή τους στους φακέλους της Ασφάλειας. Φακέλους γεμάτους ιστορία, σε κάθε περίπτωση. Η τύχη τους αφέθηκε στην Ασφάλεια.

Με την εκλογολογία να καλπάζει και ενώ η κυβέρνηση ετοιμαζόταν να προκηρύξει γενικές εκλογές και να παραδώσει την κυβερνητική σκυτάλη, φρόντιζε παράλληλα για την υστεροφημία της. Οι φάκελοι; Ποιοι φάκελοι; Αυτό δα έλειπε μέσα σ' όλα, να έχουμε και τους φακέλους για να δικαιώνεται εσαεί το σύνθημα «Ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά». Στις 2 Σεπτεμβρίου, τρεις υπουργοί με επικεφαλής τον κ. Παυλόπουλο υπέγραψαν κοινή υπουργική απόφαση για εικοσαετή παράταση της μη γνωστοποίησης του περιεχομένου των φακέλων. Επικαλέστηκαν και πάλι «λόγους δημοσίου συμφέροντος». Χωρίς πολλές εξηγήσεις, την παραμονή της αναχώρησής τους απαγόρευσαν για άλλα είκοσι χρόνια την πρόσβαση σε όσους φακέλους διασώθηκαν το 1989. Κατά τα άλλα δεν έχασαν προσκύνημα για προσκύνημα στον βωμό της διατήρησης της μνήμης και της ιστορίας.

Οφείλουν να δώσουν εξηγήσεις. Ώς πότε ερήμην της κοινωνίας και της κοινότητας των ιστορικών θα αποφασίζεται η επιβολή της μη πρόσβασης σε πολύτιμο αρχειακό υλικό; Τι σημαίνει το 2009 «λόγοι δημοσίου συμφέροντος»; Ώς πότε θα ταυτίζεται το κομματικό συμφέρον με το δημόσιο συμφέρον; Ώς πότε η κομματική λογική και το συμφέρον των κομμάτων θα περιορίζουν την ελευθερία της ιστορικής σκέψης και της έρευνας;

Η Μαρία Ρεπούση είναι αναπληρώτρια καθηγήτρια Ιστορίας και Ιστορικής Εκπαίδευσης στο ΑΠΘ